

Formanden:

Jeg skal gentage min lille påtale fra før: Medlemmerne må ikke tiltales direkte; det gælder også med ordet »I«.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Lad mig sige til hr. Poul Nødgaard, at han tager afgørende fejl. Det er det sidste, han sagde heroppefra, jeg sigter til. Selvfølgelig har vi fremsat forslag til det. De to minutter tillader desværre ikke – det skulle jeg ikke have sagt; nu trykkede formanden på knappen – at jeg kan nå at redegøre for Socialdemokratiets holdning på området.

Jeg vil gerne tage ordet nu for at kvittere for hr. Duetofts indlæg. Jeg synes, det var godt, at der blev sagt, at de forhandlinger, regeringen nu skal tage, skal løse op for den økonomiske spændetroje, kommunerne er lagt i. Hr. Duetoft sagde også, at det er de kommunale politikere, der skal tage ansvaret, og at de i givet fald må sætte skatten op. Jeg vil gerne gøre hr. Duetoft opmærksom på, at det er der intet i Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis dagsordensforslag der forhindrer. Tværtimod har vi formuleret os sådan, så alle muligheder står åbne med hensyn til, hvordan man vil finansiere dette, og vi er som udgangspunkt enige i, at det er de kommunale politikere, der selv skal tage ansvaret for de udgifter og dermed de skatter, de pådrager borgerne i deres egen kommune.

Jeg vil gerne sige, at når vi bliver i tvivl om hr. Duetofts udtalelser, er det selvfølgelig, fordi vi hører regeringspartierne sige noget andet, end at der skal løses op for den økonomiske spændetroje, kommunerne er lagt i, sige noget andet, end at det er i orden med en kommunal skattestigning. Jeg vil derfor gerne spørge ordførerne fra Venstre, fra De Konservative og fra de andre partier, der står bag dagsordenen, om de er enige i den udlægning af dagsordensforslaget, der ligger på Folketingets bord, og som bl.a. Centrum-Demokraterne er medforslagsstillere til.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg kunne godt have undt hr. Poul Nødgaard en talerstol, så han kunne have holdt sin 1. majtale i går.

Det, der bringer mig herop, er egentlig lysten til at fremdrage bare et beskedent lille element i de forslag, vi har til at bekæmpe arbejdsløsheden, og som egentlig har sammenhæng med den debat, vi har nu. Det er fuldstændig tosset, at kommunerne af økonomiske grunde tvinges til at fyre hjemmehjælpere, hvorefter de samme hjemmehjælpere som ledige skal have arbejdsløshedsunderstøttelse. Det er jo kassetænkning. Nu ved jeg godt, at vi ikke kommer til de samme generalforsamlinger rundt omkring i kredsene, men det, vi hører på vore generalforsamlinger, er, at det er en fuldstændig tosset måde at håndtere tingene på, at kommunerne for at klare problemerne sender en ekstra regning til staten, så vi får øgede problemer her, og samtidig får vi voldsomme problemer med den omsorg, vores gamle har brug for. Det var bare et lille beskedent element i vore forslag til at nedbringe arbejdsløsheden: Vi kan lade være med at fyre de mange hjemmehjælpere og så tage konsekvensen af vores dagsordener og indrette vores ældreomsorg på en måde, så vi ikke bare sender regninger til staten, men fastholder antallet af hjemmehjælpere.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg læste i mine morgenaviser i dag, at den brede enighed i dansk politik er blevet smallere efter 1. maj-talerne i går; jeg kan forstå, at man også her forsøger at gøre den endnu smallere, for denne stadige såen tvivl om, hvad det er, jeg står her og siger, kan kun føre til én eneste ting, nemlig at vi i øjeblikket er ved at snakke os fra hinanden, hr. Klaus Hækkerup. Det har jeg ikke nogen anledning til, men det har Socialdemokratiet, og det må vi jo så tage til efterretning.

Jeg vil bare gerne sige til hr. Klaus Hækkerup, at det nu ikke er et ukendt fænomen i dansk politik, at man stemmer sammen om noget, som man derefter fortolker forskelligt. Jeg skal bare i al stilfærdighed gøre opmærksom på vores memorandum om EF, hvor der i øjeblikket er nogle fortolkningsproblemer med hensyn til det forlig, som Socialdemokratiet og regeringen indgik, men hvor det eneste, man er enig om, er, hvordan ordene staves, og hvilke ord der står der, men overhovedet ikke om, hvad de indeholder. Det er altså ikke et ukendt fænomen, at man kan fortolke ord forskelligt –